

ئارام كاكەي فەلاح

بە برینداری ھەستامەو و پەنجەرەكەم كردهو و بۆی دەرچووم. ھیوادارم بپوام پێ بكن گەر بلیتم ھەمیشە وا بوو، ھەمیشە لە دەرگاوە دەھاتمە ژورەو و لە پەنجەرەو پامدەكرد.

ژیانی من جگە لە ھاتنە ژورەو ھەو ھەو كەم خایەن و پاكردنیكی بەردەوام ھیچی تر نییە. دەرگا لای من ھەمیشە شوینیك بوو بۆ چوونە ژورەو، پەنجەرەش جیگە ھەك بوو لیوھە دەچوومەو ھاوھشی دونیا. من خۆشم نازانم چۆن نەكوژام، لە دەستریژیک تەنھا یەك گوللە بەر قۆلم كەوت و كەوتم و دوای منیش لاشەكان بەسەرمدا دابارین، من لە ژێرەو مامەو و خۆم گرت تا چوونە دەرەو بەو نیازەي تا چەند سەعاتیكی تر یەكی بیتم و بمانبات و بمانكات بە ژێر گلەو، من فرسەتم ھینا و پەنجەرەكەم كردهو و بۆی دەرچووم.

خانمی لیپرسراو! ئەي قژزەرد! من پەناھەندەھەكەم ئەو قسانەي كە دەھكەم بەلامەو زۆر گرنگن بە

شیوهیه کی راست ئەم وەرگێرە بەرپێزە بۆم بکاتە سەر زمانە شیرینە کە تان، چونکە هەموو دواپۆژی من بەم تابیرانە وە بەندە کە بەندە دەیکات و ئیوەش لەسەر ئەو کاسیته تۆماری دەکەن. تۆ لە سەرەتاوە سەر بەستییه کی تەواوت دامی کە باسی ژبانی خۆم تۆ بۆم، بۆیە منیش بە شیوهیه کی تیکە لاو دەگێرەمە وە، نەک لە بەر سەر لێشێواندن، بە لکو زیاتر لە بەر ئەوەی کە ژبانی من جگە لە تیکە لاوی هیچی تر نییە، جگە لە پەرش و بلاوی و پاکردن و خۆشاردنە وە و شپرزیتی بەردەوام بپروا ناکەم چرکەیه کی تیابیت تیایدا پوخیکی ئارام هەبووبیت. چرکەیه ک لە بەردەم مۆمیکدا دانیشتیتم و بیرم لە هیچ نەکردبیتە وە، لە ژێر سیبەری درەختیکدا هەلترووشکابم و تەنھا بیرم لە (هیچ) کردبیتە وە، تێمدەگە ی لە هیچ. ئیستاش دوا ی ئەو هەموو سالانە و دوورکە و تەنە وە ی هەزاران کیلۆمە تر لە و شار و ولاتە وە لە بەردەمی تۆدا دانیشتووم و لە هەموو کاتیک شپرزە ترم. تۆ دەتەوێ من هەندێ شتی ژبانم باس بکەم کە وا لە ئیو بکات لە ولاتە کە تاندا قبول بکریم، ئای خانمی چا و سەوز! ئەمە سەرەتایه کی خراپە من و تۆ دەستمان پێ کرد، ئەم مەرجه سەختە چیه لە بەردەم مندا قوتت کردە وە، من هەر لە سەرەتاوە با مۆژدە ی ئەوەت بە دەمی کە من لە هیچ شوینی قبول ناکریم، یه کێ لە شار و ولاتە کە ی خۆیدا بیکەس و غەریب بیت لە هەموو شوینیکی تردا تەنیا یە، ئەوە ی ولاتە کە ی خۆی قبولی نە کات هیچ شوینیکی تر نامادە نییە تەماشای بکات. من دەمەوێ تەنھا ماوہیه کی کورت لە ولاتە کە تاندا بمینمە وە، بمینمە وە و بیر لە هیچ نە کە مە وە، بخەوم و کە هەستام ماوہیه کی پڕ بە دلێ خۆم، خۆم بکیشمە وە و بیر لە هیچ نە کە مە وە، دەمەوێ بە یانیه کی لە خە و هەستم و بۆ شە وە کە ی خە و نە بینیبیت، دەمەوێ یه ک جار جە ژنی سەری سال بکەم بە بێ دلته نگی، جە ژنی لە دایکبوونم بێ و چەند هاو پێیه ک داوەت بکەم و خە فەت جەرگم نە خوات. دەمەوێ بنوم و هەستم کردبێ نوستووم، نان بخۆم و پڕ بە دل هەستم کردبێ تیرم نە ک پاروو پاروو هەر بیکەم بە ویدیودا. دوا جار دەمەوێ مایکم هە بێ، مایک لە موقە باش بێ هەر قەینا، بەس هی من بێ، نا من باسی مایکی پەرمزی ناکەم، چونکە ئە ویش وە ک پەرمزیک سەیری من دە کات، من مایکی راستە قینەم دە وێ، مایک کە پۆژ بە پۆژ گومانی زیاترم هە یه کە بیمە خاوەنی. دوا جار خانم! من زە لامیکم نازانم باسی خۆم بکەم، ئە مە ی من و تۆ کوا لە لێ پرسینە وە دە چێ؟ ئە مە لە دلدار ی دە چیت، من و کچیک ی جوان لە ژووریکدا و من بە سەر بەستییه کی تەوا وە وە باسی ژبانی خۆمی بۆ دە کەم، دە لێ ی چی ئەم وەرگێرە کە لێ زە بکە یه نە دەرە وە؟ هیوادارم ئەم رستە یه ی دوا یه ی تە رجومە کردبێ. بە هەرحال خانم! من زە حمە تە باسی خۆم بکەم، چونکە نە ناوہ کە م هی خۆمە، نە پاسپۆرتە کە م، بە رێگایه کی وا سەختیشدا هاتووم، ملیۆنیکم بە یه تی پیا نارپۆمە وە، ئە و قاچا غچیە دلپە قانە ی رێگا هەر لە کوردستانە وە تا ئێرە بە جۆریک خواردیانم کە تا پازدە سال ی تر خۆم بۆ نادۆز ریتە وە، نازانم لە کویدام، کامە یان منم، بە جۆریک کردمیان بە نوکتە کە تا ماوہیه کی زۆر بپروا ناکەم بە هیچ نوکتە یه ک پێ بکەنم. بە لام دە زانم هەر دە بێ باسی خۆم بکەم، ئە وە ی نە توانی باسی خۆی بکات بە شی دە خوری، نە ک ئە وە بە لکو زووش دە مرئ. ئە وە ی مرقی لە سەر ئەم زە و یه هیش تۆتە وە بە شیکی زۆر کە می بۆ پێشکە و تنی زانست دە گەر پیتە وە، بە شە زۆرە کە ی هی ئە وە یه کە مرقف بوونە وەر یکه دە گێر پیتە وە، من هەمیشە ئە و سحرە م خۆشویستو وە کە هیزی گێر انە وە ی هە یه، لە و بپروایە دام سروشت هەمیشە لە سەر ئە و کە سانە دە وە ستی و زو و لە ناویان نابات، تا مرقف شتیکی هە بێ بیگێر پیتە وە سروشت چا وەر پێ دە کات، من نازانم ئیو چەند چا وەر پێ من دە کەن، تۆ لە سەرەتا وە بە منت وت کە هەموو ئە و شتانە ی دە یان گێر مە وە گرنگی خۆی هە یه . من نازانم باسکردنی مندالیی خۆم چەندێ گرنگە بۆ وەرگرتنی ئیستام لە ولاتە کە تاندا. من ناتوانم باسی ئیستای خۆم تۆ بکەم، بە بێ گەر انە وە بۆ دلپە قیی ئە و گەرە ک و شار و قوتباخانە ناشرینانە ی کە ئیمە ی لێ هاتینە دە رئ. من لە ناو کۆمە لێ دلپە قییه وە هاتووم، هاتووم و دلّم لە دل ی ساوایه ک ناسکترە. ژبانی

مندالیی من وهک دهفته ریک وایه دهفته ریکی بی تهل، که ره شه بایه کی شیت هه موو لاپه ره کانی بردبیت و به ملو ئه ولادا په رش و بلاوی کردبیت هه، من هه رچند ده که م ئه و لاپه پانه م بو نادوژرینه وه. جار به جار یک په په یه که به چرچ و لوجی و دراوی له ملو ئه ولا ده بینمه وه. په په یه که که بو فروشتنی گوله به پوژه یان پاقله به کارهاتووه، یان لیک مانگای پیوه یه و نیوه ی خواردووه، به ئاسته م چهند دیریکیان ده ناسمه وه که هی منن، ئه وه هه موو یادگاری مندالیی منه. من می شکم پره له وینه ی بریندار خانم! پره له رسته ی کوژراو، پره له حه رفی مینریژکراو که به نیگایه کی خویندنه وه ده ته قنه وه. ئه وه من باسی چی ده که م؟ نا تووخوا با له سه ره وه ده ست پیبکه ینه وه، چیم وتوو به بیسپرینه وه، ئه مه ئه و ده ست پیگردنه نه بوو که من ده مو یست. واپروا زوو ده رده کریم، زوو.

سه ره تاهه کی تر

خانم! زور مندال بووم، پوژیکیان قوتابخانه که مان سووتا، ماموستا نازیزه کانمان له پیش ئیمه وه پریانکر، ئیمه له قاتی دووم بووین، منداله کان هه موویان ده ستیان کرد به گریان، نیوه یان میزیان کرد به خویندا، منیش سه ریکی په نجه ره که م کرد و له چاوترووکانیکدا خوم هه لدا یه خواره وه، پیم سه ریبوو شوینیکم نه شکا، ده ستم کرد به هاوار هاوار و دونیام کوکرده وه، ماموستا کانیش، ئه وانیه کی که پریان کردبوو، ئه وانیش هاتن و شه رمیان کرد منیان بینی، وتیان ئه وه چون هاتی؟ وتم له و په نجه ره یه وه، وتم ئه وه بو راککرد ماموستا، ئه ی منداله کان، با چهند دوشه کیک بینن تا منداله کان له قاتی یه که م و دووم خوین هه لبدنه خواره وه، هه ر له لای دراوسیکانی قوتابخانه چهند دوشه کیکمان هینا و ئه وه ی جورته تی کرد خوی هه لدا و ئه وانیه تریش به پانتولی ته ره وه رزگاریان بوو. بو به یانیکه ی له ریزدا ئه و ماموستایانه خه لات کران که پریان کردبوو دوشه ک بینن و ئه و خه یاله جوانه یان بو هاتبوو مندالانی قاتی یه که م و دووم رزگار بکه ن. نا خانم! پیویست ناکات په نجه ره که دابخه یه، هینده شیت نیم له م به رزه وه، له قاتی هه شته مه وه خوم هه لدمه خواره وه، نا مه ترسه و به م گه رمایه مه مانپروکیته، من که یه که م جار هاتمه ئه م ژوره وه، بو ئه وه سه ریری په نجه ره که م نه کرد تا باز بده م، نا، به لکو من و په نجه ره هاوریه تییه کی سه ریمان له نیواندا هیه. زور کوئه و ده گه پیته وه بو خه ونیکی سه رده می مندالیم، له خه ونیکدا ده رپوشتم و په نجه ره له دوا ی په نجه ره به پومدا ده کرانه وه، په نجه ره له ناو په نجه ره، هه ر ده رپوشتم و ئه وان یان ده کرانه وه، یان ده شکان، بیکوتایی بوون، ده شتیک له په نجه ره ی گه وره و بچووک، منیش زور به ئاسانی پیا یاندا ده رپوشتم، هینده به خیرایی پیا یاندا گوزه رم ده کرد که ئه وان هه ندی جار فریا نه ده که وتن و به ریان ده که وتم و ده شکان و هی تازه به پومدا ده کرانه وه، ئای خواجه! له جوانیه ئه و خه ونه م، پروا ناکه م جار یکی تر خه ونی و ببینمه وه. چهنده ها په نجه ره ها پریان ده کرد و منیش دلپویک خوین چیه لیم نه ده هات. ئیدی بو به یانیه که ی ئه وه بوو قوتابخانه که مان سووتا و په نجه ره که م و منداله کانی رزگار کرد. من هه میشه وینه ی په نجه ره یه کی بچووکم له به شی سه ره وه ی لاپه ره ی ده فته ره کانمدا ده کیشا و له سه ر ئه و حه زه بچووکه ش کولی لیدانم خواردووه. هه موو وینه کانی مندالیم له وانیه ره سمدا په نجه ره ی تیا بووه، پوژیکیان وینه ی جه نگان کیشا و من په نجه ره که ی خوم بیر نه چوو، ماموستا وتی: ناشرین! توپبارانه و ئه و هه موو خه لکه برینداره، ئه و په نجه ره یه له و سه ری لاپه ره یه چی ده کات؟ وتم ماموستا! ئه وه په نجه ره یه که بو برینداره کان تا دووریکه ونه وه له شه ره که.

په نجه ره یه که تا باوکه کان لیوه ی بگه رینه وه بو لای منداله ناشرینه کانیا، سه ری داخست و ئیدی جار یکی تر قهت به منی نه ووته وه ناشرین. ئای خانم! خوشم نازانم ئه مه ی ده یگتیره وه سوودی چیه؟ با واز له مه شیان بهینن و لاپه ره یه کی تازه هه لبدنه یه وه، من داوا ی لیبورردن ده که م که هینده دودل و پارام و نازانم چون ده ست پی بکه م.

من خوشم نازانم بۆ كه وتمه ئەو ژووره وه تا بكوژریم، كی ویستی بمكوژی؟ نازانم به لام به قسه كانياندا پیش ده سریزکردنه كه، دیار بوو منیان به خاینیکی گه وره له قه له م دابوو، بۆ نه گبه تی من له یه كیک ده چووم كه هه موو دونیای كوردی به دوایدا ده گه پرا، ده م و چاوم له زه لامیک ده چوو كه به گه نجی كۆمۆنیست بووه و نوژیشی كردوه، ئینگلیزییه کی چاكیشی زانیووه، حكومه تی ئەوسا بۆ دادگایی كردن و لپرسینه وه یه كسه ر گرتوویه تی. پشیمان سه یر بووه كه ئەم شتانه پیکه وه كۆ ببه وه، باشتترین شت بۆ ئەم زه لامه گرتنیتی.

به بۆ لپرسینه وه له ژووری ئینفیرادیدا ده یانه وی بیرزینن. ئەویش هه موو به یانییه ك كه له خه وه له ده ستیت، سه عاتی یه كه م پر به دلای خوی به ئینگلیزی جنیویان پی دەدا. ئەمه ئیشی ده بیت تا له پاره پینه كه دا له زیندان دیته ده ره وه. به پارچه زه وییه ك ده بیت به یه كیتی، تا ماوه یه کی تر ده چیته لای پارتی و ئەوانیش پاره و ئیشیکی باشی ده ده نی و ژنیشی بۆ دینن. ماوه یه کی كه م وازیش له وان دینن و دوا ی ئەمریکیه كان ده كه وی و چه ند جاریکیش ته رجومه یان بۆ ده كات. پاره یه کی باشیان لێ وه رده گری. ده لێن چه ند جاریک له ئیران و تورکیاش ده ببینن، بۆیه هه موویان وه ك دوژمن سه یری ده كه ن. كه ئەو تۆمه تانه یان ده دایه پال من نه مه زانی چییان وه لام بده مه وه. له زه رده خه نه یه ك زیاتر هیچ نه بوو، ئەموت ئەوه من نیم ئیوه به دوایدا ده گه پین، ئینگلیزیه کی من تا كۆلانی ئەو دیوو ناروات. به لام وه ك له گه ل دیواردا قسه بكه یت، چیم ده وت ده هاته وه لای خۆم. بۆیه منیان له گه ل هه ندی خائینی تر دا كۆكرده وه تا حوكمی گه لمان به سه ردا سه پینن، گه لیک كه له مندالیمه وه ناگای له من برآوه. له راستیدا حوكمه كه ی ئیمه ئەوه بوو كه بیست سال له زینداندا بین، له ژووریکدا كۆیانكردینه وه كه په نجه ره یه کی ژۆر بچووك، به رزو نزیك به سه قفه كه، هینده بچووك كه مندالیکیش پییدا ده ربازنا بیت. ئیمه یان له ویدا له بهر نه بوونی ئوتومبیلیك بۆ گواستنه وه مان هیشته وه، تا به یانی، به لام ئەوه بوو بۆ ئیواره كه ی دوو كه س به دزییه وه هاتنه ژووره وه و ئیمه یان دایه بهر ده سترپژ. من ته نها گولله یه ك بهر قۆلم كه وت و هیچی تر، من كه ئیستا بیری لێ ده كه مه وه پیم سه یره كه له دووری دوو مه تره وه گیانیان نه كردم به بیژه نگ. وه ك هیزیک ئاراسته ی گولله كانی گۆرپییت ئاوا بوو. له وه ش سه یر تر ئەوه بوو كه به و دیواره دا وه ك سمۆره یه ك سه ركه وتم و له و په نجه ره بچووكه وه خۆم ده رباز كرد، هه ر وه ك له فیلمه ئەمریکیه كاندا، منیش كراسه كه ی به رم داكه ند و درې و له سه ر برینه كه وه به ستم تا خوینی زیاترم لینه پوات. ژۆر رۆشتم و چاوم په شكه و پیشكه ی ده كرد، هه ستیکی ته واوم به بیته زی ده كرد. ئەوه ی منی له فیلمه كان جیا ده كرده وه ئەوه بوو كه منی بریندار ماسوولكه كانم فش و ئاوسا و تۆكمه نه بوون، ده نا وه ك ئەوان چۆن ماوه یه کی ژۆر ده پۆن و له هۆش خۆ ده چن منیش ئاوا كه وتم.

كوپم! هه لمه سه ته، دوكتۆر وتی ده بۆ ئەم هه قته یه ش له ناو جیگادا بمینیته وه، باش بوو هۆشت هاته وه بهر خۆت، ئەوه سی رۆژه جوله ت نه كردوه، خوینیکی ژۆرت لێ رۆشتوه، گولله یه ك له ناو قۆلتا بوو، كه سم ده ست نه كه وت، دوكتۆریکی هاوپییم بۆ هینایت، هه رچه نده دوكتۆری ناژه لانه، به لام گولله كه ی بۆ ده ره ینایت و باش بۆی به ستیت، وتی كه نابۆ شوینه كه ی ته پ بكه یت، مانگیك دوو مانگ لای من بمینه وه كوپم! تۆ ژۆر شیوه ی كوره كه مت تیایه، مانگیك پیش ئیستا ده بوایه بینیرم بۆ ده ره وه ی ولات، دووسال پارهم بۆ كۆكرده وه، پاسپۆرتیکم به گران بۆ په یدا كرد، جانتا كه م بۆ كۆكرده وه و چاوه پێ بووم بیته وه، كه چی مه یته كه یان بۆ هینامه وه. له وه ده چی خۆدا توی بۆ من ناردبۆ وه ك كوری دووه م، چونكه ئەوی ترم له ژیانیدا ئازاری بالنده یه كیشی نه داوه، كه چی كوشتیان، بۆ؟ جارێ هیزی گێرانه وه م نییه، ته نها ئەوه نده ده زانم كه مرۆقه پاكه كان، مرۆقه جوانه كان زوو خواحافیری ده كه ن، ئەم ماوه یه لای من بمینه ره وه تا كه میك چاك ده بیته وه، دوا ی ئەوه ده توانی گه ر به وی له جیاتی كوره كه ی من بچۆ بۆ ده ره وه ی ولات، پاسپۆرت و

پاره و جانناکەشی بۆ تۆ، قاچاغچیت بۆ دینم تا سەر سنوور بتپه‌رینیتەوه .

کورپه‌که‌ی خۆم بۆ پرزگار نه‌کرا، به‌لام خودا تۆی بۆ ناردم و توانیم رزگارت بکه‌م، وه‌ک تاقیم بکاته‌وه و چانسی دووهم باته‌وه، نا تکایه قسه مه‌که، با بیه‌یزتر نه‌بی، تۆ پپو‌یستت به هه‌موو هیزی دونه‌یه تا به‌زوترین کات بکه‌ویتەوه سەر قاجی خۆت، ده‌ی وا شو‌ربام بۆ لیناوی، هه‌ناوی خالیتی پئی گهرم بکه‌ره‌وه، تۆ ئەم ماوه‌یه به‌س پالکه‌وه‌و بخۆ و هیچی تر، مانگیکی تر ده‌توانی سه‌فه‌ر بکه‌یت، من هه‌موو شتیکت بۆ ده‌که‌م کوپم! هه‌موو شتیکت .

وه‌ک ده‌بینی خانم! له‌وه ده‌چئ من له زۆر که‌س بچم، هه‌م له خائین ده‌چم و هه‌م له په‌پوله‌یه‌کی کوپری کابرا، که‌میکیش له خۆم، ره‌نگبئ گهر ئەم سال له ولاته‌که‌تاندا دالده‌م بدن لی‌ره‌ش چه‌ند که‌سیک بدۆزینه‌وه که له من بچن، روژئ یه‌کئ بی‌ت و بلئ تۆ له کورپه‌که‌م ده‌چی که له بو‌سنیاوه نه‌گه‌رایه‌وه، تۆ کتو مت جگه‌رگۆشه‌که‌می که له ئەفغانستان نه‌هاته‌وه، ئای خویه تۆ و کوپری براکه‌م سیو‌یکن و کراون به دوو له‌ته‌وه .

باشترین شت بۆ من ئەوه‌یه خانم له ماله‌وه بمینمه‌وه و نه‌چمه ده‌ره‌وه، زۆر هه‌ولم دا به کابرا بلیم که من پیم خۆشه له کورپه‌که‌ت ده‌چم، به‌لام له خائینیکیش ده‌چم ویستیان بیکوژن، ده‌مویست چیرۆکی برینداربوونی خۆمی بۆ بگی‌رمه‌وه، هه‌ر ده‌م ده‌کرده‌وه نه‌یده‌هیشت قسه بکه‌م . هه‌موو شتیکی کورپه‌که‌ی دا به من و په‌وانه‌ی کردم، ئیستا گهر لی‌ره ده‌رم بکه‌ن و بمگه‌ریننه‌وه، نه‌ک هه‌موو دونه‌ی ئەوی، به‌لکو ده‌بی له‌وه پیاوه پیره‌ش خۆم بشارمه‌وه که وای ده‌زانی من چانسی دووهمی ئەوم و ئەو هه‌موو خزمه‌ته‌ی کردم . گهر بچمه‌وه به‌ر ده‌می بلیم چی؟ ده‌ترسم به‌هۆی منه‌وه ئەویش تووشی به‌لایه‌ک ببئ گهر بزانی یارمه‌تی داوم . هیوادارم له‌سه‌ر فایله‌که‌م بنووسی ئەم کورپه‌ که له زۆر که‌س ده‌چئ به‌که‌لکی ئەوه نایه‌ت بچیتە‌وه بۆ ولاتی خۆی، چونکه ژیا‌نی له مه‌ترسیدایه . وه‌ک ده‌بینی خانمی چاو سه‌وزا! من ئەمپۆ که‌متر باسی خۆم کرد، چونکه چه‌ند ژیا‌نیکی تر هاتنه ژیا‌نمه‌وه و منیان فه‌رامۆش کرد، گهر ئەم قسانه‌ی ئەمپۆم به‌س نه‌بوو بۆ وه‌رگرتنم له ولاته‌که‌تاندا، بانگم بکه‌ره‌وه تا باسی خۆمت بۆ بکه‌م، هه‌رچه‌نده من زۆر خراپ باسی خۆم ده‌که‌م، زۆر خراپ خانم .

